

bó, Magyar, Hajszán, Póczik, Csonka, Hannich: szinte korábbi teljesítményük többszörösét adták! Ezzel is igazolták egyébként a vezetés régi célkitűzésének, a 6–8. hely megszerzésének valóságát — csak-hogy szakmai változásnak kellett bekövetkeznie, hogy ők azt tudják nyújtani, ami tényleg bennük van.

— Mostanában nem akármi-lyen érzés lehet itt Győrben focistának, Rába-vezetőnek lenni...

— Nagyon nagy boldogságot okoztunk sok embernek és ez tényleg jó érzés. Az örömnapp azonban megvolt, most már feladataink vannak, előre kell néznünk. A csapatra összel a BEK-sorozat vál, néhány játékosra közben a válogatott feladatai, bizonyítani kell!

— Nemzetközi színpad... A hazai viszonylatban kecsalában forgó kastélynak tűnő Rábad stadion sokak számára jelentéktelen, de mégsem elhanyagolható hibája: a sajtópáholy...

— Tény... A játékoskijárával szemben levő fedett helyiség lett volna eredetileg, de el kell ismernünk, túl messze van az öltözőktől, magától az épületközponttól. Így aztán a játékoskijárá feletti diszpáholy egy részét alakítjuk át.

— Végezetül engedjen meg egy személyes vonatkozású kérdést. Ön tagja volt az 1963-as bajnoksapatnak: van-e hasonlóság avagy épp sok-e az eltérés az akkori és a mostani öröm között?

— Született veszprémi vagyok, Csepelről kerültem Győrbe, 1962 óta élek itt, tulajdonképpen ma már tősgyökeres helybelinek számítok. Nagyon sok párhuzamot látok az akkori és a mostani siker között...

Például akkor a bajnokságot megelőző 1961–62-es idényben alig menekültünk meg a kieséstől, 1962–63-ban már nagyot lépve előre nyolcadikok voltunk, majd 1983 őszén, az úgynevezett őszi bajnokságban még nagyobbat ugorva, kerültünk a dobogó legtehetősejére. A Rába pedig ugye tavaly tizenegyedik volt, most első... Érdekes, Szusza lávozása után akkor is új edzővel értük el a nagy sikert. Hidgkuti magával hozott valamit az olasz fociból, azt beépítette játékunkba — most Verebes formálta át a játékmódot, ugye, és tette teljesen korszerűvé... Aztán akkor sem volt abszolút értelemben kiemelkedően nagy klasszis a csapatban, mint ahogy most sem: akkor is a felszabadult játék, az igazi csapatmunka, a társaság egysége hozta meg az elsőséget, mint most. És ha már párhuzamokat keresek... Akkor a Győri Vasás ETO a soron következő Bajnokcsapatok Európa Kupájában egészen a legjobb négyig jutott el — mily szép lenne most, ha ez is így ismétlődne...

Horváth István

Verebes József: kapásból, keményen

● Ön az utóbbi két évben vált egycsapásra ismert edzővé: ehhez elég volt egy-egy év a Videotonnal (negyedik hely) és a Rábánál (bajnoki cím). És előtte?

— 1971-ig csak rúgtam a labdát, 1971–78 között viszont rúgtam is, meg mutattam is, miként kell csinálni. Ekkor ugyanis a 43. sz. AÉV dolgozójaként a sporttal foglalkoztam, azaz edzettem a vállalati csapatot és magam is játszottam. Az edzői minősítést már régebben megszerzettem, 1978 nyarán pedig elvégeztem a TF szakedzői karát. És közben 1974–1978 között az MLSZ megbízásából a játékezők edzéseit vezettem.

● A játékos Verebes József? — 1941. március 23., Budapest. 1952 őszétől tíz éven át fociztam a Fradiban, az Albert Flóriéfé évfolyamban. A felhők között játszottam sok nemzetközi meccset, de bajnokit talán csak negyett-ötöt, már húszévesen. Akkor aztán megfogadtam, én ebből az NB I-ből nem kérek és én itt nem is szerepelek. Miért nem? Elegendő lett az egészből — az akkori edzőnek egyszerűen nem tetszett a képem... Utána tíz év jött az NB I/B-ben és az NB II-ben: Orszlány, BVSC, Ganz-MAVAG, Budafok, Építők. 1971-ben hagytam ezt abba, aztán... De ezt már kérdezte.

● Ugorjunk akkor 1978-ra előre: a KSC-nél fél évet töltött. Távozott. 1979 nyaratól pályaedző a Videotonnál. 1980 nyarán ugyanitt vezetőedző. De csak egy évig. Szerződésbontás, kölcsönös megegyezéssel. Rövid, de viharos edzői pálya...

— Nézze, velem jónéhány dolgot meg lehet csinálni, de a csapatot nem hagyom bántani. Rólam azt írhatnak az újságok, amit akarnak, nekem az a lényeg, hogy a csapatomat érdemtelenül ne bántsák. Mert a csapat — az szent! A Videotonnál pedig egyszerűen arról volt szó, hogy a

csapat menedzselését nem tartottam elfogadhatónak.

● És most itt Győrben?

— Bajnokságot nyertünk, nem?

● Most már közsímet: Ön a holland labdarúgás híve, ez az elképzelése valósult meg a győri játékban. Régi ötlet már?

— Nem a Rába ETO kellett hozzá, hogy rájöjjenek, csak épp itt valósult meg a legjobban. Már az NB II-ben a KSC-ben is ezzel próbálkoztam, ezt a munkát végeztem a Videotonnal is és ugyanezt itt Győrben.

● A holland példa?

— Mindenki védekezik és mindenki támad. Vagyis az egész csapat állandó mozgásban van. É korszerű játékfogást a hollandok mutatták be, nekem meg-tetszett és megpróbáltam a gyakorlatba átültetni.

● Gyakorlati megfigyelések?

— Ha arra gondol, hogy tanulmányúton, edzésen voltam-e, akkor talán csalódást okoz a válaszom: nem! A tv-mérkőzéseket figyeltem, így próbáltam rájönni a dolog nyitjára. A játékfogás a döntő: ha a labda nálunk van, előremegy mindenki, ha nincs nálunk, akkor a labdát meg kell szerezni. Ez nem csak védelembe vonulva lehetséges persze, hanem letámadással — de ez már végül is csak taktikai elem. Az egészben az volt a legnehezebb, hogy rájöjjenek: erőnlétileg, taktikailag miként lehet erre megfelelően felkészülni.

● A totális labdarúgásnak ideháza is sok híve van, hisz gyakran idézik kritériumait, meg hogy ez a korszerű játék. Csak épp a gyakorlatban kevés valósul meg...

— Szerintem Mezey György kísérletezett e játékfogással, vagy legalábbis bizonyos elemeivel — abban az évben jól is szerepelt az MTK-VM! Hogy a gyakorlatban mennyi valósul meg a kimondott és hangoztatott tété-

lekből, az az edzőtől függ! Az elvet el kell tudni fogadtatni a játékosokkal, meg kell őket a játékra tanítani. Aztán persze ki milyen szintig jut el, az függ a játékosállománytól.

● Hagyjuk a labdát, nézzük az embereket. Kik azok, akik várokozónon felül teljesítettek a csapatnál?

— Meggyőződésem, hogy mindenki a lehető legtöbbet adta a sikerhez. Minthogy azonban osztályozom a játékosokat, az összesítésből kiderül, kik a legjobbak. Póczik, Hajszán, Szentés és Hannich szerepel az első négy helyen, 7,3 az első és 7,25 a negyedik átlaga. Vagyis éleny-szően kicsi a különbség — a csapat, A CSAPAT lett bajnok.

● A legjobb mérkőzésteljesítmény?

— A Videotonnal szemben olyan hatvan percre volt képes a társaság, amely még nemzetközi reményekre is jogosít... Utána az öltözőnkben felírtam a táblára: 1. Rába ETO. És igazam lett!

● Végül, de nem utolsó sorban: az Ön munkájának mekkora részét teszi ki a pszichológia?

— A nagyobbik részt... A szakmát meg lehet tanítani, a taktikát ki lehet dolgozni. De hogy az elmélet valósággá váljon, hogy a labdarúgók azt csinálják a pályán, amit az edző elvár tőlük, ez már pszichológia. En ugyebár ugyanezt úgy mondom: rá kell hangolódni a mérkőzésre! Mert enélkül nem megy semmi...

(horváth)

Rába Vasas ETO

alapítási éve: 1904
az egyesület színe: zöld-fehér
elnök: Szóger Zoltán, a Magyar Vagon és Gépgyár személyzeti és szociális igazgatója
szakosztályok száma: 9 versenyszakosztály (ebből A-kategóriás: kajak-kenu, evezés, labdarúgás; B-kategóriás: atlétika, férfi kézilabda, torna, súlyemelés, úszás, tenisz), a teke tömegsport-szakosztályként működik, népszerű a természetjáró csoport
igazolt sportolók száma: 1300
a labdarúgó-szakosztály: létszáma 160 fő, 1 felnőtt, két ifjúsági, 3 serdülő és 2 előkészítő csoportot foglalkoztat; 2 főfoglalkoztató; 9 mellékfoglalkozású edzővel dolgozik
stadion: 1977-ben adták át, befogadóképessége 20 000 fő, esti mérkőzések megrendezésére alkalmas. A központi sportlétesítményen ezenkívül 3 füves és 2 salakos labdarúgópálya, 2 salakos és 1 bitumenes kézilabdapálya, atlétikai futópálya és edzőhelyek, torna- és kondicionálóterem, szauna, orvosi szobák, öltözők, étterem és egyéb kiszolgáló helyiségek találhatóak — vagyis a Rába-stadion labdarúgó-szempontról igazán „összkomfortos”...

A 34. forduló napján, múlt szerdán a Rába-labdarúgók budapesti, vacsorával egybekötött rádiós műsorestenen ünnepeltek. Novotny Zoltán mikrofonja előtt épp a Verebes család

Falus István felvétele

